

have haft; og det fortæltes almindeligt, at han omgikkes med Tanker om intet mindre end at fremkalde en fuldstændig Omvæltning af hele det kristne Samfund.

Det var derfor ikke underligt, at hans Ankomst netop til denne Egn fremkaldte en Række forundrede Spørgsmaal hos den interesserede Forsamling i „Sandingehus“, navnlig efterat Fru Gylling havde oplyst, at ogsaa den omtalte Frk. Tønnesen var ankommen til Lejet og allerede i et Par Dage havde boet dernede paa Hotellet. Man fortabte sig en Tid i allehaande Gisninger, indtil Vilh. Pram, der ikke yndede, at man beskæftigede sig for meget med andre, fremtvang en Afslutning ved den Bemærkning, at hele Hemmeligheden med den gode Emanuel Hansted vistnok var den, at han ikke selv længer vidste, hvad han vilde.

Hvorpaa man med fornyet Kraft tog fat paa Mirakeltroen og de kristnes Forhold til Bibelkritikens uomstødelige Resultater.

IV

Dagen efter skinnede Solen. Den lunefulde Julihimmel udfoldede sig allerede fra Morgenstunden saa festlig blaa, som var den ivrig for at gøre godt igen, hvad den de foregaaende Dage havde forbrudt med sine Efteraarsnykker. Det var virkelig bleven Højsommer nu.

Paa en Tremmebænk i en lille hyggelig Have ved den Bondegaard, hvor den gamle Kaleshevogn Dagen forud var kørt ind, sad den unge Generalkonsulinde Torm i Skyggen af et vidtforgrenet Æbletræ. Den lille, blege Dame var klædt i dybeste Enkesorg. For anden Gang i Løbet af de sidste to Aar havde Knokkelmanden banket paa hendes Dør og fordret Indladelse. Endnu før hun blot nogenledes havde forvundet Tabet af sit Barn, havde hendes Mand en Nat efter et rigt Festmaaltid